

BILTEN

broj 4
41. ffs
17. avgust 2017.
Festival filmskog scenarija
Film screenplay festival

DOBAR SCENARIO, DOBRI GLUMCI I DOBRA IDEJA REZULTIRAJU DOBRIM FILMOM

Treću konferenciju za štampu Festivala filmskog scenarija vodio je dramaturg Saša Radojević. Gosti su bile ekipe tri filma: „Jesen samuraja“, „Povratak“ i „Afterparty“. Najpre je predstavljen film „Jesen samuraja“ a gosti su bili Petar Novičević, Danilo Bečković, Dimitrije Vojnov i Slaviša Čurović. Na pitanje Radojevića kako je izgledalo boriti se protiv sindroma „drugog filma“, Bečković je rekao:

„Posle filma „Mali Buda“ pokušali smo da napravimo još jednom istu stvar zapravo hteli smo da napravimo nešto još ambicioznije i drugačije od filma „Mali Buda“ i iz moje perspektive, čini mi se da smo uspeali.“

Saša Radojević: Koliko je bilo lakše a koliko teže za samu realizaciju filma to što je film snimljen iz dve faze?

Dragoljub Vojnov: Imali smo dve faze snimanja pre svega zato što je prvi deo filma sniman u Bečeju koji nam je bio domaćin a onda je bilo logično da se, dok se preseli ekipa filma, druga faza snimi u Beogradu. Mislim da je to, pošto je ekipa bila na okupu jer niko nije žurio nigde, bilo korisno za film i da je sniman veći broj dana nego što je to uobičajeno.

Saša Radojević: Zašto Bečej i dakle Bečej?

Danilo Bečković: Bečej je bio zahtev scenarija, nama je bio potreban neki mali romantičan grad u Srbiji jer tema filma između ostalog i jeste život u malom gradu. Onda se Bečej pojavio kao jedna sredina gde smo naišli na gostoprimstvo

gde smo naišli na ljude koji su bili spremni da se tako nešto dešava u njihovom gradu ali i da uče o snimanju filma. Doživeli su to kao neku vrstu tronedeljne žurke međutim kada su shvatili da se

Danilo Bečković: jesmo imali dva velika sportska filma Montevideo ali nije to sada neka jako velika tradicija i to se vidi po tome što naša kinematografija nije ni priklonjena toj vrsti filma jer se

ozbiljno radi onda su se svi uključili sa željom da pomognu i da nauče što više o snimanju filma. To što se film ne dešava u Beogradu, mislim da je zapravo osveženje za našu kinematografiju

Saša Radojević: Petre, kako si se ti našao u ovom filmu?

Petar Novičević: ja sam prvo otišao u školu glume, pa je Bečko tražio decu za film i mene je izabrao za audiciju. Ranije nisam trenirao karate ali sam posle filma upisao školu karatea.

Saša Radojević: Danilo, koliko ste mogli da se oslonite na tradiciju sportskog filma ovdašnje kinematografije?

prosto nije razvijala kod nas. Obratili smo se bugarskoj kaskaderskoj trupi, to su ljudi koji poznaju metodologiju snimanja takvih filmova i to je jedan element bez kog ovaj film ne bi mogao da bude ovakav i znali smo da bez toga film neće funkcionisati. Strugar se za ulogu u ovom filmu pripremao preko godinu dana, vežbao je četiri borilačke veštine boks, MMA, džijudžicu i karate i jako mnogo vremena je proveo u teretani baveći se fizičkim pripremama. U suštini, bilo je lakše nego što smo mi očekivali.

DANAS I SUTRA NA FESTIVALU

17. avgust - četvrtak

12:00 - Konferencija za novinare

Lokacija: konferencijska sala hotela "Zepter"

18:00 - prikazivanje filma **Igla ispod praga**

scenario i režija: Ivan Marinović

Lokacija: sala bioskopa

20:30 - Dodela nagrada i svečano zatvaranje Festivala

Prikazivanje filma **Biser Bojane**

Scenario: Vladan Đurđević

Režija: Milan Karadžić

Prikazivanje filma **Na mlečnom putu**

(van konkurencije)

Scenario i režija: Emir Kusturica

Lokacija: Letnja pozornica

STIGLI NA FESTIVAL:

Tihomir Tika Stanić, Goran Marković, Vule Žurić, Marija Bereta, Goran Radovanović, Aleksandar Janković i Vladislava Vojnović, Luka Bursać...

Saša Radojević: Gagi, gde ste pronalazili ambijente za borilačke scene u filmu?

Dragoljub Vojnov: Jedan od razloga što je pola filma snimljeno u Bečeju jeste i činjenica da Bečej ima sportsku halu koju smo mi praktično mogli da koristimo po ceo dan što je u Beogradu gotovo nemoguće tako da je i to bio jedan od razloga. Preko njihovog amaterskog pozorišta obezbedili smo veliki broj statista.

Saša Radojević: Slaviša, vama je ovo druga saradnja sa Bečkovićem, da li ste se već uigrali kao tim?

Slaviša Ćurović: Pa ja kao večiti epizodista dobro ponesem sve što mi napišu. Kada imate dobar scenario, dobre glumce i dobru ideju moguće je snimiti i dobar film. Zajedničko i za Budu i za samuraja je to što su to dobri filmovi. Film „Mali Budo“ će ostati kao jedan incident koji je poremetio sistem kinematografije kod nas a što se tiče samuraja to je bio jedan hrabar iskorak da se napravi borilački film i mislim da je publika prepoznala kvalitet glume i scenarija.

Srđan Radojević: Vi ste praktično deo tria u kojem se pojavljuje Sergej Trifunović i Milan Jovanović.

Slaviša Ćurović: Pored Trifunovića je sve lako, on voli

kada su kolege oko njega dobre i kada ne ide on bodri kada ne radimo on hrabri, kada njega imaš uz sebe ništa ti ne predstavlja problem.

Saša Radojević: Vas glavni junak je neko ko iskače iz uobičajenog standarda domaćeg junaka koji najčešće trpe radnju. On je ovde aktivan u kreiranju vlastite sudbine.

Danilo Bečković: To je vrlo često prepoznato kao mana domaćeg filma. Glavni junak vrlo retko ima ideju šta će da uradi sam sa sobom i onda na njegovu nesreću ima jako mnogo ideja šta bi trebalo da uradi od kojih baš ni jedna nije sjajna ali to ide na račun Dimitrija Vojnova koji je vrhunski scenarista, vrhunski dramaturg i poznavalac filma.

Na pitanje novinara Politike Ivana Arandelovića ima li na vidiku trećeg filma, Danilo Bečković je rekao:

-Mi trenutno razvijamo jedan scenario kojim smo izašli na konkurse tako da je sve to na jako dugom štapu.

U nastavku konferencije Srđan Radojević razgovarao je sa scenaristom i rediteljem, Predragom Jakšićem i producentom Miodragom Jakšićem, članovima ekipe filma „Povratak“.

Saša Radojević: Vaš film je premijerno prikazan ovog proleća, kako ste zadovoljni prvim prikazivanjima?

Predrag Jakšić: Veoma sam zadovoljan, imali smo jednu jako uspešnu premijeru u Sava centru, publika je to jako lepo primila. Film je prikazan u dvadesetak gradova Srbije, bio je na velikom festivalu u Sofiji. Idemo sada na nekoliko festivala pa onda idemo u Makedoniju.

Saša Radojević: Miodraže, kako ste finansijski sklopili konstrukciju ovog filma?

Miodrag Jakšić: Pa 2014. godine smo formirali ideju o snimanju ovog filma pre svega zahvaljujući poznanstvu, komunikaciji i saradnji sa Lazarom Rockwoodom koji živi preko 40 godina u Americi i koji je snimio više od sto filmova širom sveta. Sreća ovog filma je što smo sve glumce koje smo želeli i dobili. Dobili smo kombinaciju holivudskih i naših glumaca. Sve to skupa je zahtevalo veliko angažovanje. Cela priča je bila jako kompleksna, film smo radili bez ikakve pomoći države mučili smo se kao i svi kada snimaju film. Ekipa je bila maksimalno angažovana a benefit ovog filma je to što smo debitantski film mog brata pretočili u razvojni produkt koji dalje može da rezultira saradnju sa velikim glumcima. Podršku nismo očekivali, nismo tražili i nikome ne zameramo, jednostavno želeli smo da na ovaj način predstavimo jedan ozbiljan umetnički autorski film koji sada ima svoj život.

Saša Radojević: Koja epoha žanrovskog filma je uticala na vas?

Predrag Jakšić: Ja bih najviše voleo da ovaj film ne gledam tako. Ja sam veliki filmofil i svakoga dana odgledam tri do četiri filma tako da je veliki broj autora uticao na mene. Veliki uticaj na mene ima Alan Parker koga niko ne pominje i ja najviše volim autore koji nisu striktno vezani za žanrove.

FESTIVAL FILMSKOG SCENARIJA

Saša Radojević: Kako je bilo kontaktirati sa tim američkim glumcima?

Miodrag Jakšić: Svi ovi glumci, sva trojica su prvi put snimali na ovom području i za njih je to bilo jedno potpuno novo iskustvo. Sve je teklo veoma jednostavno, u pitanju su ozbiljni profesionalci koji su shvatili ideju filma i scenario i kakav će film biti. Nisu tražili nikakve posebne dodatke, uklopili su se u našu ekipu. Sve u svemu potpuno si bili deo tima i dali nam energiju da se sve dobro završi. Film smo završili u proleće, postoje planovi i dogovori za dalje projekte. Nadamo se da ćemo sledeće godine raditi film.

Gost Saše Radojevića bio je i Luka Bursać, scenarista i reditelj filma „Afterparti“.

Srđan Radojević: Tvoj film je imao bioskopsku distribuciju u aprilu mesecu, kakav je tvoj utisak?

Luka Bursać: Pa moj utisak je prilično bivalentan, kao što je bila i publika koja je gledala. Ja sam sa sobom elaboriram da li je ta slaba gledanost filma nešto što je dobro ili loše i sada više nisam siguran. S obzirom na tematiku filma, ne znam da li sam zbog toga tužan ili je to bilo za očekivati. Meni je prirodno da idem glavom kroz zid, pokušavam da objasnim da je ipak ovo moj prvi debitantski film i prvi dugometražni.

Saša Radojević: Meni je gledajući tvoj film bilo jako zanimljivo ono što je vezano za početak filma, ubacivanje arhivskog materijala vezanog za izgradnju Beograda, nekako mislim da si taj arhivski materijal i tu kopču napravio na neki distanciran način.

Luka Bursać: Ja ne mogu da toj epohi ne pristupam emotivno ali sam se trudio da budem objektivan u tom nekom ideološkom smislu a sam taj sukob, vizuelni kontrast koji je napravljen u uvodnoj i odjavnoj špici je uslovno rečeno više neka struja svesti i nešto što je meni bilo zanimljivo kao vizuel-

ni kontrast i prosto ta zabluda posle a pre toga energija mladosti koja se kanališe zavisno od epohe u određenom pravcu. Eto to mi je bilo zanimljivo, kako je manipulacija uvek prisutna ali je epilog svega toga drugačiji.

Saša Radojević: Koliko je bila svesna namera da se napravi ta istorijska vertikala u tvom filmu?

Luka Bursać: Jeste bila svesna iz dva razloga, prvi je bio budžetskog tipa, zbog ograničenja budžeta probali smo da napravimo virtuoznost na drugi način ne oslanjajući se na budžet nego na nešto što smo mogli da nađemo kao omaž ili referencu iz novog Holivuda. Mišljenja sam da karakter likova iz ovog filma nije vezan za trenutno već moramo da odemo dalje, moramo da razumemo ko su njegovi roditelji, kakva je njegova prošlost, kakva je prošlost kraja u kom živi, šta ga uslovljava a šta oblikuje...

Bio sam osuđen na jednu vrstu kompromisa i više od toga, ona je produkt jedne saradnje i ispostavilo se da je to nešto što je plodno a to je glavni glumac kog sam ja drugačije zamišljao. On je to nadomestio svojom energijom i karakterom koji je potpuno suprotan od onoga što ja volim i tražim kod glumaca i to mu daje jednu vrstu eklektike.

Saša Radojević: Ono što može da se primeti u filmu je jedna specifična kultura koja još uvek nije imenovana ali nazovimo je radno kulturom splavova, jedne enormne popularnosti određene vrste muzike koja nema nikakvu verifikaciju u drugim medijima a jako je prisutna na internetu pa mi se čini da si hteo da uhvatiš duh tog trenda, vremena ili struje.

Luka Bursać: Pa da, mislim da je ta estetika kiča i nepostojanja bilo kakvog kontinuiteta ili estetskog sleda ustvari postalo estetika samo po sebi. Jako je teško koketirati sa kičom a napraviti bilo kakvu vrstu nekog estetskog kruga ili okvira i to je ono što je meni bilo najteže a opet smatrao sam da je ta vrsta autentike nešto što treba da se vidi u filmu i zato taj film polarizuje publiku jer onima koji su deo tog socijalnog miljea njima je dosadan i spor a oni koji su iz branše njima je on nekritičan i mnogi zameraju taj autorski pristup u kom je reditelj na ivici da li kritikuje ili mu se to sviđa.

Saša Radojević: Bio si i još uvek si vezan za bioskop „Zvezda“, da li je to možda jedan od puteva i uopšte da li smatraš da je revolucionarnost u današnjem vremenu moguća i učinkovita?

Luka Bursać: Pre svega ne bih toliko značaj pridavao bioskopu zadržao bih se na onom što je internog karaktera a to je bilo vezano za jednu ideju koja je u međuvremenu pervertirala zbog gomile situacija i okolnosti a vezana je za jedan konkretan čin malih revolucija. Mislim da je suština u individualnim promenama, rad na sebi i prvo bi trebali da preispitamo sebe pa onda svoje okruženje.

K'O DA SAM GLED'O

BISER BOJANE

Trajanje: 109 min.

Režija: Milan Karadžić

Scenarij: Vladislava Vojnović

Uloge: Slaven Došlo, Vanja Nenadić, Milutin Karadžić, Andrija Milošević, Hristina Popović, Dubravka Drakić, Mladen Nelević..

U središtu priče je Đorđe Popović (Slaven Došlo), mladi lekar iz Beograda, koji dobija anonimni poziv da upozna oca. U tom trenutku Đorđe veruje da mu je otac mrtav, ali ipak odlučuje da se upusti u potragu za sopstvenim identitetom. Odlazi u Crnu Goru gde upoznaje Lolu (Vanja Nenadić), mladu kajterku i ćerku policijskog inspektora, koja putuje na Adu Bojanu.

Nikola Popović (Mima Karadžić), nakon višegodišnje robi-je izlazi iz zatvora u Trstu i odlazi na kratko u Crnu Goru, po sakrivene dijamante, davno opljačkane u evropskim juvelirnicama. Nikolu očekuje "vruć" doček policije i bivših partnera zainteresovanih za dijamante. Spreman je na sve, ali ne i na susret sa sinom nakon 25 godina. Sa druge strane, Đorđe, koji očekuje susret sa ocem, ne očekuje da će mu se na ovom putovanju dogoditi ljubav...

U filmu igraju i Mira Banjac, Andrija Milošević, Hristina Popović, Mladen Nelević, Dubravka Drakić, Enver Petrovci,

Miki Krstović, Mirko Vlahović, Emir Catović, Andrea Mugoša, Olivera Bacić, Momo Pićurić, Vojo Krivokapić, Dušan Kovačević, Ana Sakić, Marija Labudović...

Scenarista je Vlada Đurđević, reditelj Milan Karadžić, direktor fotografije Milan Tvrdišić, kompozitor Saša Milošević, montažer Aref Zaabi, kostimograf Dragica Laušević, scenograf Milan Jeremić, a produkciju potpisuju Dragan Đurković i Milutin Mima Karadžić. Distributer filma je Art Vista.

Reditelj Milan Karadžić i glumac/producent Milutin Mima Karadžić još od početka dvehiljaditih i serije M(j)ešoviti brak svako malo publici predstave neki novi zajednički projekat. Akcenat je na televizijskim serijama, ali nisu zapostavljeni ni bioskopski filmovi. Do sada ih je bilo tri: u Beograd smeštena dramedija Promeni me (2007) o krizi srednjih godina, retro komedija na gorštačke teme Gorčilo (2015) i, sada, Biser Bojane – komična krimi romana čija se radnja, kako već sam naslov sugeriše, odvaja na crnogorskoj turističkoj atrakciji Adi Bojani.

K'O DA SAM GLED'O NA MLEČNOM PUTU

Trajanje: 125 min.

Režija: Emir Kusturica

Scenario: Emir Kusturica

Uloge: Monica Bellucci, Emir Kusturica, Sloboda Mićalović...

Ratno je proleće. Svakog dana, mlekađžija prelazi borbenu liniju na magarcu izbegavajući metke kako bi preneo svoj dragoceni tovar vojnicima. U toj misiji prati ga sreća, voli ga prelepa seljanka, pred njim je mirna budućnost... i sve biva baš tako do dolaska misteriozne Italijanke koja će preokrenuti njegov život naglavačke. Tu otpočinje priča o strastvenoj i zabranjenoj ljubavi koja će ih oboje ubaciti u niz fantastičnih i opasnih avantura. Pridružiće im se sudbina i čini se da niko i ništa neće moći da ih zaustavi...

Film "Na mliječnom putu" se odvija kao narativ iz tri dela u kome se prikazuju tri razdoblja u životu jednog čoveka (Kusturica): vreme u kome je srećni mlekađžija tokom

rata, zatim njegove rizične podvige i bujajuću romansu sa ženom koju voli (Beluči), kao i njegov kasniji monaški život, kada se priseća burne prošlosti - kako sopstvene, tako i svoje zemlje.

Na mlečnom putu je nastavak linije koju je Kusturica započeo u filmu Arizona Dream, a onda do savršenstva doveo u Podzemlju i Crnoj mački. U pitanju je veliki, bučan film koji bombarduje sva čula. Srpska verzija traje 140 minuta (15 više u odnosu na međunarodnu), a od prve do poslednje scene gotovo da nema predaha, te će frenetičan ritam zasmetati onima naviknutim na suptilniji pristup i manje intenzivne nadražaje. Od samog početka je jasno da ponuđeno ne treba sagledavati u realističnom ključu – a kako radnja odmiče ovo postaje sve očiglednije. Svi oni koji

su očekivali reljefni prikaz bosanskog rata biće duboko razočarani. Kusturica kreće od istorijskih činjenica, ali ih u potpunosti podređuje svom senzibilitetu i viziji. Iako je u intervjuima isticao da će Na mlečnom putu biti njegov politički testament, politika veoma malo figurira u samoj priči, sa svega par odstupanja (oca glavnog junaka Koste su, na primer, mučki ubili mudžahedini – obezglavili ga pred sinovljevim očima; mada, paradoksalno, najveći krvolok u filmu je zapravo Englez, general „plavih šlemova“ i „mirotvorac“, koji nakon potpisivanja mira šalje automatskim puškama naoružane specijalce da se po svaku cenu dočepaju žene kojom je opsednut).

FESTIVAL FILMSKOG SCENARIJA

KRIKA FILMA "REKVIJEM ZA GOSPOĐU J"

„Rekvijem za gospođu J“ je jedno od boljih filmskih ostvarenja današnjice. Glavnu ulogu tumači proslavljena glumica Mirjana Karanović, a između ostalih zvučnih imena našla se i Mira Banjac. Glavni producent ovog filma jeste Stefan Mladenović a režiser i tekstopisac ovog dela je Bojan Vuletić.

Ovo filmsko ostvarenje nam uverljivo prenosi život prosečne porodice koju je zatekla tragedija za tragedijom, jedna vrsta začaranog kruga problema, iz kojeg glavna junakinja ne vidi izlaza. Režiser nam ne otkriva celu priču na početku filma već kako odmiče minutaža projekcije kroz retrospektivne kadrove saznajemo nove detalje. Ono što karakteriše ovaj film

jeste jaka emocija za koju smatram da je Mirjana Karanović odlično prenela sa filmskog platna na publiku, a tome su doprineli kako krupni kadrovi u visini očiju (tako da imamo osećaj da smo i sami deo tog filma), tako i osećajni tonovi Aleksandra Bačvarova. Vuletić je uradio odličnu režiju tako što je uneo malu dozu napetosti na početku filma koja traje tokom cele projekcije držeći i usmeravajući pažnju gledalaca. U ovom filmu vidimo unutrašnji sukob i kolebanje odrasle osobe koja pokušava da se izbori sa depresijom. Takođe je prikazano stanje države i društva koje ni u kakvom smislu ne pokušava da pomogne ljudima kojima je potrebna pomoć (to se ogleda u delovima kada glavnu junakinju šalju od službenika do službenika i samo je zatrpavaju papirologijom ne nudeći rešenje na postojeće probleme).

Ovaj film nikoga neće ostaviti ravnodušnim i svakom bih preporučio da izdvoji vreme i da ga odgleda, s tim što ovo nije jedan od onih filmova koji služe da bismo se odmorili od problema ili pobešli iz realnosti već je jedan od onih koji nam pruža uvid u realnost današnjice.

Miloš Krstić

VELIKO INTERESOVANJE ZA PROMOCIJU KNJIGE „KOSOVO, VERA I POMIRENJE“

U okviru Festivala filmskog scenarija, 16. avgusta u Biblioteci „Dr Dušan Radić“ održana je promocija knjige reditelja srpskog kandidata za Oskara 2015. godine, filma „Enklava“, Gorana Radovanovića „Kosovo, vera i pomirenje“. Na promociji su uvodnu reč dali Boško Ruđinčanin i Saša Radojević i autor.

Knjiga je prvi put predstavljena 28. oktobra 2016. na Međunarodnom beogradskom sajmu knjiga a zapravo predstavlja zbirku eseja domaćih i stranih autora o filmu „Enklava“. Knjiga Kosovo, vera i pomirenje ima 234 stranice i tekstove odnosno kritike objavljujane u domaćim i inostranim publikacijama. Knjiga sadrži i kompletan scenario filma kao i brojne crno-bele i kolor fotografije.

U knjizi su objavljeni tekstovi Petera Handkea, Nevenke Stanković, Žarka Radakovića, Stivena Taubeneka, Miroljuba Stojanovića, Skota Ebota, Slobodanke Vladiv-Glover, Lotara Štruka, Srđana Vučinića, Božidara Zečevića, Miloja Radakovića i Borisa Trbića kao i Radovanovićev originalni scenario za film i intervju.

-U knjizi imamo različite vrste tekstova, od književnog, preko teorijskih, filmoloških do kritičarskih, svi ovi eseji pojavili su se nezavisno i ni jedan nije naručen, rekao je Radovanović podsetivši na uspešnu turneju Enklave po domaćim i festivalima širom sveta, na kojima je osvajala nagrade od Moskve preko više evropskih zemalja, do Meksika, Amerike, Indije, Kine i Australije.

-Tekstove odabrane za knjigu pisali su ljudi koji su gledali film po svetu, mnoge od njih ne poznajem lično. To su ljudi iz akademskih sfera, kritičarskih, teoretičarskih. Na osnovu njihovih analiza iskristalisalo se da je Enklava važna zbog filmskog jezika, emocije i teme, izjavio je Radovanović.

UOKVIRENO

POKROVITELJI:

Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije
Opština Vrnjačka Banja

SPONZORI:

Zlatara „Savić“ - Vrnjačka Banja

Karizma Vrnjačka Banja

„Kondor AS“

Picerija „Makuljević“

Apartmani „Biser“

Vila „Minjon“

„Solaris Resort“

Hotel „Zepter“ Vrnjačka Banja

Vila „Devedžić“

Restoran i apartmani „Dukat“

„Cvetni konaci“

Vila „Splendor“

„Kotlenik“ - Lađevci

Mesara „3eM“ - Vrnjačka Banja

Vrnjački „Biser“ doo - Veleprodaja pića

„La Fantana“

Atelje „Mives“

MEDIJSKI SPONZORI: Radio Televizija Srbije,
RTV Kraljevo, Foto Bošković, Televizija Melos
Kraljevo, RTV Vrnjačka Banja

SRBIJA, 36210 VRNJAČKA BANJA, VRNJAČKA 20
tel/fax +38136611 153;

e-mail: kulturnicentar.vb@gmail.com

www.screenfest.org.rs

KO JE KO

Saša Milenković, direktor Kulturnog centra
Vrnjačka Banja

MODERATOR SIMPOZIJUMA I ŠKOLE DRAMATURGIJE “SLOBODAN STOJANOVIĆ”:

Dejan Janković, Branislav Lečić

ŽIRI: Filip Feti Dautović, Stevan Filipović i Milan
Jelić

DIZAJN FESTIVALA:

Predrag Čomagić

SLUŽBA FESTIVALA: Radica Prodanović,
Dragutin Radaković, Ana Pavlović, Igor Dunjić,
Marko Petrović, Tijana Atanasković, Ana
Ljubomirović, Ružica Čeperković i Katarina
Milojević

TEHNIČKA SLUŽBA: Saša Ravilić, Đorđe
Petrović, Dragan Crnoglavac i Dragan Strinković,
projekcije Dragan Dimitrijević, sajt

PRODUCENT, ORGANIZATOR:

Ognjen Rakčević

IZVRŠNI PRODUCENT - UMETNIČKI DIREKTOR

Marko Živić

GLAVNI ORGANIZATOR

Maša Cvetanović

VODITELJ KONFERENCIJE ZA ŠTAMPU “TAČNO U PODNE”:

Saša Radojević, mr Ivan Velisavljević

PR FESTIVALA:

Dane Stanojčić

VODITELJ PROGRAMA: Milena Zisk

ORGANIZACIJA: Kulturni centar Vrnjačka Banja

IZDAJE: Festival filmskog scenarija, Vrnjačka Banja; **ZA IZDAVAČA:** Saša Milenković;
REDAKCIJA: novinari Mila Vasojević, Marina Stanković Janković, Ana Stojković i Natalija Popović, fotore-
porter i Đorđe Petrović i Milan Mitrović, Ljiljana Radaković kompjuterski slog; **ŠTAMPA:** Interklima -
Grafika, Vrnjci; **TIRAŽ:** 200 primeraka

SKINUTO SA TRAKE

